

Ikt.sz.: FVB/36-3/2013.

FVB-18/2013. sz. ülés
(FVB-120/2010-2014.) sz. ülés

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Fogyasztóvédelmi bizottságának**
2013. június 10-án, hétfőn, 10 óra 05 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 562. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A temetőkről és a temetkezéstről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11212. szám) (Általános vita)</i>	6
<i>Farkasné dr. Gasparics Emese bevezetője</i>	6
<i>Antal Ferenc kiegészítése</i>	7
<i>Hozzászólások</i>	9
<i>Farkasné dr. Gasparics Emese válaszai</i>	17
<i>Szavazás az általános vitára való alkalmasságról</i>	19
<i>Javaslat a 2. és 3. napirendi pont tárgyalási sorrendjének cseréjére</i>	19
<i>Szavazás</i>	19
<i>A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslat (T/11474. szám) (Általános vita)</i>	19
<i>Gyura Gábor bevezetője</i>	19
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	20
<i>Gyura Gábor válaszai</i>	22
<i>Döntés az általános vitára való alkalmasságról</i>	23
<i>A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11473. szám) (Rogán Antal (Fidesz), Dr. Rétvári Bence (KDNP) és Kovács Ferenc (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (Általános vita)</i>	23
<i>Szabó Zsolt, az előterjesztő képviselőjének ismertetője</i>	23
<i>Dr. Mozolai Mónika kiegészítése</i>	24
<i>Hozzászólások</i>	24
<i>Szabó Zsolt előterjesztői reflexiói</i>	26
<i>Határozathozatal</i>	27
<i>A szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11205. szám) (Németh Szilárd István (Fidesz) képviselő önálló indítványa) (A Gazdasági és informatikai bizottság által benyújtott módosító javaslat megvitatása)</i>	27

Napirendi javaslat

1. A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11212. szám) (Általános vita)
2. A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11473. szám) (Rogán Antal (Fidesz), Dr. Rétvári Bence (KDNP) és Kovács Ferenc (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (Általános vita)
3. A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslat (T/11474. szám) (Általános vita)
4. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási tevékenység minősítéséről szóló törvényjavaslat (T/11206. szám) (A Gazdasági és informatikai bizottság által benyújtott módosító javaslat megvitatása) *(A napirendről levéve)*
5. A szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11205. szám) (Németh Szilárd István (Fidesz) képviselő önálló indítványa) (A Gazdasági és informatikai bizottság által benyújtott módosító javaslat megvitatása)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Simon Gábor** (MSZP), a bizottság elnöke

Szabó Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke
Boldog István (Fidesz)
Mágori Józsefné (Fidesz)
Örvendi László (Fidesz)
Sági István (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Szabó Zsolt (Fidesz) Örvendi Lászlónak (Fidesz)
Zsigó Róbert (Fidesz) Spaller Endrének (KDNP)
Földesi Gyula (Fidesz) Sági Istvánnak (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz) Varga Gábornak (Fidesz)
László Tamás (Fidesz) Boldog Istvánnak (Fidesz)
Simonka György (Fidesz) Mágori Józsefnének (Fidesz)
Tóth Csaba (MSZP) Simon Gábornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Farkasné dr. Gasparics Emese helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)
Göcze Edit kegyeleti szakértő (Belügyminisztérium)
Antal Ferenc vezetőségi tag (Magyarországi Krematóriumok Szövetsége)
Dr. Mozolai Mónika osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Gyura Gábor főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Hizó Ferenc főosztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 05 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok. Köszöntök mindenkit a Fogyasztóvédelmi bizottság ülésén, a képviselő asszonyt, a képviselő urakat, a bizottsági ülésre érkezett szakértőket, a napirendi pontok előadóit és érdeklődőket. A mai bizottsági ülésünk határozatképes. Kormánypárti és ellenzék oldalon a frakciók képviseltetik magukat, nincs akadálya, hogy a mára kitűzött feladatokat érdemben elvégezzük.

Az első döntésünk a napirendi javaslat elfogadására irányul. Menetközben is történtek módosítások. Ezen módosítások ismertetésével egyetemben fogok a napirendi pontokra javaslatot tenni. Kérem, hogy azt követően majd fogadja el a bizottság a mai napirendünket.

Reggel a kormánnyal és a Gazdasági és informatikai bizottsággal történő egyeztetést követően az a kérés irányult a bizottság felé, hogy a hulladékgyűjtési közszolgáltatási tevékenység minősítéséről szóló T/11206. számú előterjesztés a mai bizottsági ülés napirendjére ne kerüljön, mert ennek a módosítóját a kormány a szerdai kormányülésen fogja megtárgyalni, arról véleményt alkotni. Ez tehát egy kérés, hogy ez ne legyen ma napirenden.

Ennek figyelembevételével fogom a napirendi javaslatot betervezni. Tudomásomra jutott, de azt hiszem, formálisan még nem érkezett el hozzánk (*Jelzésre:*) - most érkezik -, hogy a szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről tervezett napirend keretében újra bizottsági módosítót fogunk benyújtani.

Ezzel kapcsolatban azért van megjegyzésem. Úgy vélem, nem helyes az, ha hétről hétre bizottsági módosítókkal formálunk előterjesztést. Helyesebb volna, ha az előterjesztés olyan minőségben érkezne be, hogy utána ne kelljen minden héten bizottsági módosítót benyújtani úgy, hogy ezt az utolsó pillanatban kapja meg a bizottság. Kíváncsi volnék, hogy a kollégák érdemben át tudták-e nézni ezt a módosítót, hogy azt követően aztán egy döntést hozunk erről, mert a bizottság elnökének nincs még a kezében a módosító, tehát így nagyon nehéz lesz állást foglalnom az adott javaslattal kapcsolatban, de nyilvánvaló, ha ezt a kormánypárti többség megszavazza, akkor ez a módosító bizottsági módosítóként be fog kerülni.

Ezen megjegyzések összegzésében akkor úgy alakulna a ma bizottsági ülésünk napirendje, hogy 1. napirendi pontként a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, a T/11212. szám alatti előterjesztés általános vitára való alkalmasságát fogjuk megtárgyalni. Azt követően, 2. napirendi pontként a kereskedelemről szóló 2005. évi törvény módosításáról szóló törvényjavaslat T/11473. szám alatti előterjesztést, amely Rogán Antal és dr. Rétvári Bence képviselő urak önálló indítványa. Ennek is az általános vitára való alkalmasságát fogjuk megtárgyalni. A 3. napirendi pontban a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslat - T/11474. szám -; ugyancsak az általános vitára való alkalmasságról tárgyalunk. Ez utóbbi két előterjesztés a pénteki, illetve a hétfői napok során érkezett be a Ház elé.

A 4. napirendi pont keretében a szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő törvénymódosításáról szóló törvényjavaslat - T/11205. -, Németh Szilárd István képviselő úr önálló indítványa. Itt bizottsági módosítókat fogunk megtárgyalni.

Az 5. napirendi pont az „Egyebek” napirend. Mint ahogy ismertettem, a hulladékgyűjtési közszolgáltatási tevékenység minősítéséről szóló törvényjavaslatot nem tárgyalja a bizottság, erre nem is teszek javaslatot a mai napirend keretében, csak erre az 5 napirendi pontra.

Amennyiben a bizottság ezt az 5 napirendi pontot elfogadja, akkor kérem a bizottság tagjaitól, hogy szavazzák meg, fogadják el a napirendet. Aki egyetért, kérem, szavazza meg! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

A bizottság egyhangúlag elfogadta a mai napirendünket. Ennek alapján tudunk hozzákezdeni a napirendi pontok tárgyalásához.

A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11212. szám) (Általános vita)

Első napirendi pontunk a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, a T/11212. szám alatti előterjesztés. Ennek az általános vitára való alkalmasság át fogjuk megtárgyalni.

Miután a témával már a bizottság foglalkozott, ennek figyelembevételével is a helyzetünk szakmailag még érdekesebb. Ennek jegyében nagy érdeklődéssel több érintett szakmai szervezet előzetesen írásban jelezte hozzászólási igényét, ezért ma úgy haladnánk, hogy elsőként természetesen a kormány képviselőjének, Farkasné dr. Gasparics Emese, helyettes államtitkár asszonynak adom meg a szót, illetve kollégáinak. Azt követően rövid, 3-4 percben Antal Ferenc úr, a Magyar Temetkezési Szolgáltatók Országos Szakegyesületének elnökhelyettese, majd Göcze Edit kegyeleti szakértő a Lélekhajó Temetkezés az Országos Kegyeleti Egyesülettől fog szót kapni.

Azt követően megnyitjuk a vitát a bizottság tagjai részére, és a vitát követően, a döntést megelőzően reagálási lehetőséget kapnak természetesen a kormányzat képviselői és egy-egy percben a két civil szervezeti képviselő is. Arra kérem Antal Ferenc urat és Göcze Editet, hogy az asztal végén legyenek kedvesek helyet foglalni, mert majd a mikrofon használata és az elmondottak jegyzőkönyvben történő rögzítése így tud megvalósulni.

Ha mindenki készen áll, tisztelt bizottság, úgy gondolom, hogy kezdjünk bele a napirend tárgyalásába, aminek első részeként a törvényjavaslathoz kapcsolódó szóbeli kiegészítését, megjegyzéseit fogja a kormányzat képviselője megtenni és ezzel helyettes államtitkár asszonyéknak át is adom a szót. Tessék, parancsoljanak, önöké a szó.

Farkasné dr. Gasparics Emese bevezetője

FARKASNÉ DR. GASPARICS EMESE helyettes államtitkár (Belügyminisztérium):
Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszöntöm önöket az előterjesztő nevében. Engedjék meg, hogy bár a törvényjavaslat vagy a módosítása már valóban volt is önök előtt, illetve a nyilvánosságra kerülést követően meglehetősen vitákat generált, néhány szóban azért elmondjam az indokát és a módosítási javaslat készítéséhez kapcsolódó elképzelésünket mint előterjesztőnek, hogy miért is ilyen javaslatot próbáltunk letenni az önök asztalára.

Az egyik, hogy amiben tulajdonképpen konszenzus van, volt mind a jogalkotók, mind az előterjesztők, mind a társadalom tagjai között, azt lehet mondani és ami indokolta, hogy ehhez a témához mélységében hozzá kell nyúlni, az, hogy a temetkezési szolgáltatások nagyon drágák, de ezen túlmenően - ez az ominózus kegyeleti jog sajnos a szolgáltatás drágaságát követően - méltatlanul alakul az elhunytakra nézve.

A lakossági szokások megváltozása - mivel nem tudják azokat a temetkezési költségeket, anyagi terheket vállalni, ezért hazaviszik az elhunytakat, az még csak hagyján, de szemétből, folyóból kerülnek elő urnák és még ez a jobbik eset, mert adott esetben, ha a hamvakat szétszórják, annak még annyi nyoma sincs, és a közegészségügyi szabályozás ezt nem is tudja megfelelően nyomon követni.

Ez volt az egyik része, hogy mind a temetkezési szolgáltatások, a temetők, önkormányzatok vagy egyházak által fenntartása, illetve a szolgáltatások minősége és ára között valamilyen összhangot teremtsünk, ezzel egyidejűleg azt a fajta társadalmi igényt megfelelő módon kiszolgáljuk, hogy valóban a temetkezést az élet részének tekintve, a születéstől a halálig azt a szemléletet alakítsa ki a társadalomban, hogy a halál az életnek

olyan része, amely nemcsak egy megfizethető vagy megfizetendő szertartást jelent, hanem valóban az élet befejező pillanatára vagy az élet utáni befejező pillanatra is méltó módon a család, a családtagok felelőssége igenis is kiterjedjen.

Ennek a szemléletváltásnak a jegyében kezdeményezte az előterjesztő azt, hogy mindazok, akik nem pénzben kívánják az elhunythoz kapcsolódó köteleket biztosítani és az elhunyra való méltó megemlékezést biztosítani, azok a személyes közreműködés jogán és lehetőségével élve részt vehessenek a kegyeletben.

Ez ügyben, azt hiszem, hogy talán a korábbi bizottsági meghallgatásokból adódó tapasztalatok alapján talán fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy a köztemetés és a szociális temetés két különböző kategória. A köztemetést, ha úgy tetszik, szeretnénk visszaszorítani valóban azokra az esetekre, amelyek annak következtében állnak elő, hogy ha olyan elhunyról van szó, akinek semmilyen hozzátartozója nincsen és ezért valójában az államnak, az önkormányzatnak, a közösségnek kell viselni az eltemettetés terheit. A jelen szemléletünkben lehet, hogy ez még kicsit idegen, de talán visszanyúlva akár az időben a korábbi családi kötelek adta hagyományokhoz is, ez is egy elfogadható módja lehet annak, hogy nem mindig minden a pénzen múlik, és ha valakinek nincs pénze, akkor kizárólag a közösségnek kellene vállalnia azokat a költségeket, amelyek az eltemetetéssel összefüggenek.

Ennek a két gondolatnak a jegyében próbálta az előterjesztő a javaslatait és a jogszabály módosítását megfogalmazni, és ennek alapján ajánlja önöknek is általános vitára alkalmasságra. Természetesen, ha olyan felvetés érkezik az önök részéről, amely megfelelő és beépíthető a törvényjavaslatba, akkor akár előterjesztőként vagy a tisztelt bizottságot felkérve módosítási javaslat megfogalmazása megtörténhet még az általános vitát követően.

Tájékoztatom kell még önöket arról, hogy a társadalmi egyeztetések megtörténtek. A legtöbb vonatkozó szervezet véleményét is bekértük, megkaptuk, többszöri egyeztetés történt ez ügyben, valamint hogy az általános vita gyakorlatilag nem zárul le, mivel a versenyszféra és az árak tekintetében európai uniós kötelezettségeink is vannak, tehát notifikációra Brüsszelnek is megküldtük a tervezetet. És mindaddig, amíg a brüsszeli jóváhagyás meg nem történik, addig nem zárható majd le a jogalkotási folyamat. Úgyhogy ennek szellemében év végéig vagy a jövő év elejéig ez a téma napirenden lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár asszonynak a bevezetést. Ahogy azt jeleztem, Antal Ferenc úr, a Magyar Temetkezési Szolgáltatók Országos Szakegyesületének elnökhelyettese fog először szót kapni, majd pedig Göcze Edit kegyeleti szakértő asszony. Azt kérem, hogy 3, maximum 4 percben az önök által gondoltakat mondják el. Jelezni fogok 3 perc után, utána a gondolatukat még be tudják fejezni. Öné a szó, Antal Ferenc úr. Kérem, kapcsolja be a mikrofont, a jegyzőkönyv így rögzíti. Tessék parancsolni, öné a szó.

Antal Ferenc kiegészítése

ANTAL FERENC vezetőségi tag (Magyar Krematóriumok Szövetsége): tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Engedjék meg, hogy kicsit drasztikusan fogalmazzak. Elég régóta foglalkozok ezekkel a dolgokkal. A MATESZ-t is képviselem és a Krematóriumok Szövetségét is itt, ebben a percben.

Szerény megítélésünk szerint ezer sebből vérzik ez a törvénytervezet. A teljesség igénye nélkül engedjék meg, hogy egy pár dolgot kiemeljek belőle. Írásban megadtuk az anyagot, de azért hogy fölhívjam néhány dologra a figyelmet.

Alanyi jogon járna a szociális temetés mindannak, aki személyesen közreműködik vagy az általa felkért személy. Ebbe bele kell érteni a halott-előkészítést, sírásást, temetői szállítást és sírba helyezést. Aki még ilyet nem csinált, nem tudja, hogy a halott-előkészítésben a halottmosdatás, -öltöztetés is benne van. Vagy mondom a sírásást: azt téli

szinten részt veszek a temetésfelvételezésben, így abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy közvetlen tapasztalattal rendelkezem a családok igényeit, aktuális problémáit illetően.

Ezért szeretném megragadni az alkalmat, hogy bejelentsem az országos Kegyeleti Egyesület megalakulását, amely tudomásunk szerint az egyetlen független civil szervezet, mely nem a temetkezési szakma, hanem a lakosság temetkezéssel, kegyeletgyakorlással kapcsolatos érdekképviselőjét látja el. Az egyesület céljai között szerepel a lakosság temetkezéssel kapcsolatos igényeinek, problémáinak felmérése, ingyenes kegyeleti és jogi tanácsadás az elhunytak hozzátartozói számára, az esetleges visszaélések feltárása, a temetkezéssel kapcsolatos ismeretterjesztés, edukáció a lakosság körében és nem utolsósorban a magyar kegyeleti kultúra fejlesztése.

Az egyesület elnökeként, temetkezési szolgáltatóként és állampolgárként is csak üdvözölni tudom a kormánynak azon törekvését, hogy megoldást találjon a nehéz szociális helyzetben lévő családok számára. De tapasztalatból mondhatom, hogy támogatásra igen nagy szükség van. Bizonyára egyetértetek velem abban, hogy az, hogy valaki nehéz helyzetben van, nem jelenti azt, hogy döntésképtelen vagy bármi jó neki. Egyetlen olyan családdal sem találkoztam, amely azt mondta volna, hogy mindegy, miben, mindegy, hogyan, mindegy, hová kerülnek elhunyt családtagjának földi maradványai.

Ügyfeleink közül egyre többen igénylik a családi hagyományokhoz, az elhunyt személyiségéhez illeszkedő temetkezési formákat, különleges kellékeket és szertartáselemeket, ami egyébként tökéletesen összecseng a nemzetközi trendekkel. Érthetetlen számunkra, hogy miért köt a kormány egy szociális támogatást az általa biztosított kellékek kötelező igénybevételével, és miért esik el valaki teljesen a támogatástól, ha saját pénzén szeretne másik urnát, másik sírjelzőt vagy koporsót vásárolni, vagy ha saját pénzén szakember igénybevételével váltaná ki a személyes közreműködés bizonyos elemeit, ezzel jelentős összegeket spórolva az önkormányzatoknak és mindannyiunknak.

Ez az uniformizálás irányába hat. Egyértelműen a magyar temetkezési kultúra fejlődését gátolja, ami hosszú távon ellentétes a fogyasztók érdekeivel. Ha valóban rendelkezésre áll a szociális temetések finanszírozásához szükséges összeg, a lakosság érdeke egy alanyi jogon járó, meghatározott összegű anyagi támogatás, mely kizárólag temetkezési célra fordítható a jogszabályi keretek megtartásával. És ami a legfontosabb: a fogyasztók igényeinek 100 százalékos figyelembevételével, meghagyva a választás szabadságát. A választás szabadságát, ami egyébként nem róna pluszterhet a költségvetésre.

A szociális temetésre vonatkozó korlátozások sajnos ellentétesek azzal a szemlélettel, amit a családok részéről tapasztalunk. Ezért nagyon szeretnék hinni abban, hogy mi látjuk rosszul és a temetkezési törvénytervezet jelenlegi változata, valamint a Belügyminisztérium honlapján olvasható állítás, miszerint a tervezet széles körű társadalmi támogatottságot élvez, egy reprezentatív mintavételen alapuló, széles körű, friss lakossági attitűdvizsgálat eredményein alapszik. Amennyiben készült ilyen vizsgálat, megköszönnénk, ha mielőbb megismerhetnék a kutatás körülményeit és eredményeit, hiszen ez egyesületünk munkáját is segítené.

Fontosnak tartjuk, hogy azok a jogszabályok melyek esetleg több évre meghatározzák temetkezési kultúránkat, a szakma érdekei érvényesülése mellett a lakosság igényeinek maximális figyelembevételével jöjjön létre. Nagy örömünkre szolgál, ha egyesületünk megoszthatná tapasztalatait a jogalkotóval, tolmácsolhatnánk a valós lakossági igényeket vagy akár részt vehetnénk egy átfogó kutatási terv összeállításában, mely még mindig nem késő, hogy megalapozza a felelős döntést. Köszönöm a figyelmet.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az előzetesen is szólásra jelentkezett szakmabeli kollégákat is meghallgatva megnyitom a bizottság vitáját. Kérdések, megjegyzések,

álláspontok ismertetésére van lehetőség, majd azt követően a reagálásokat fogom lehetővé tenni és a végén szavazás útján fogunk dönteni az általános vitára való alkalmasságról. Aki szólni kíván, kérem jelezze. *(Senki sem jelentkezik.)*

Az elnök jelzi, hogy szólni kíván és meg is kérem a Házsabály értelmében az alelnök urat, hogy adjon számomra szót.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Az ülés vezetését átveszem.

(Az ülés vezetését Szabó Zsolt, a bizottság alelnöke veszi át.)

SZABÓ ZSOLT, a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Megadom önnek a szót.

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság elnöke: Köszönöm a szót, alelnök úr. Tisztelt Bizottság! Államtitkár Asszony! Kollégák!

Nem vagyunk könnyű helyzetben, hiszen néhány hete a bizottság ezt a témát érintőlegesen saját döntése alapján tárgyalta és ott a tárgyalás során került napirendre az a javaslat, az a megoldási javaslat a kormány részéről, ami az elmúlt napokban, az elmúlt hetekben irtózatossá váltott ki.

Nyilvánvalóan érdemes végiggondolni, hogy ennek a javaslatnak a tartalma indokoltan vagy indokolatlanul okozta ezt a társadalmi felzúdulást az adott körben. De azért a javaslat megközelítésében szeretném, ha eloszlatnák azt a képet, ami kialakult, hogy ez egyfajta álláspontot tükröz a kormányzat és a kormánypárti többség részére, ami a szegényeket illeti.

Hiszen a javaslat belső tartalma egy olyan diszkriminációt, olyan megőrzést jelent, amely azt gondolom, hogy ma Magyarországon elfogadhatatlan még ebben a mostani helyzetben is. Azért, hogy szakmai válaszokat is kapjunk, kérdésekkel szeretném kezdeni. Azt követően fogok megjegyzéseket tenni. A végén pedig ismertetem a mi álláspontunkat és a legvégén egy javaslatot fogok önöknek tenni a későbbiekre vonatkozóan.

Kérdések. Számtalan kérdés vetődött fel. Néhányat ezek közül az előzetes megszólalásban Antal úr is felvetett, de kollégáimmal részletesen átnézve az előterjesztést, több olyan kérdést is találtunk, amire úgy gondolom, érdemes, ha itt a bizottsági ülés keretében választ keresünk, vagy ha nincs válasz, akkor a későbbiek során talán ez is az egyik oka lesz annak, hogy a javaslattevő ezt az előterjesztést visszavonja.

Az első kérdés költőinek tűnik. Miről is tárgyalunk most? Államtitkár asszony többször jelezte ez az Önkormányzati bizottsági ülésen és a mostani bizottsági ülésen is, hogy ez az előterjesztés az önök véleménye szerint is olyan, amit még majd módosításokkal formálni, alakítani kell. Egyébként is ott van még az európai uniós eljárás, aminek az eredményeként akár az is kiderülhet, hogy az Európai Unió azt mondja, hogy nem javasolja Magyarország számára egy ilyen megoldás bevezetését. Nem lenne-e egyszerűbb, ha mindezek birtokában visszavonnák ezt a javaslatot?

Szóba került az, hogy ezzel a javaslattal - és ezt Dudkai? úr a Fogyasztóvédelmi bizottsági ülésen is elmondta - a kormányzati ülésen is dilemmában kerültek, hogy hogyan oldják föl a rászoruló családok, rászoruló állampolgárok ilyen módon való támogatását. Ott azt a dilemmát vetették föl, hogy inkább egy általánosabb irányú segély irányába menjenek el vagy inkább ezt a szociális temetésnek nevezett megoldást válasszák.

Önök ott töredelmesen bevallották, hogy ezt a dilemmát úgy oldották fel, hogy minél kevesebbe kerüljön a kormányzatnak és egy költségcsökkentő megoldással igyekezzenek ezt a helyzetet megoldani. Szeretném, ha végiggondolnák és számunkra bemutatnák ennek a költségkalkulációit, hogy a kormányzati álláspont kialakítása során az alternatívák közül

amikor erre jutottak, milyen költségkalkulációt végeztek, hogy ezt a megoldást találták a legjobbnak.

Van-e valamifajta összehasonlítása az európai gyakorlatnak? Európában van-e ilyen típusú temetkezési forma, mint ez a szociális temetés, vagy ezzel egy újabb unortodox példát találunk az élet egy területén? Nem hiszem, hogy európai uniós országokban - de ha van erre válasz, biztos fognak mondani - az önkiszolgáló temetés elfogadott megoldás volna. Márpedig most úgy látom, hogy mi itt új formát vezetünk be ezen a téren.

Aztán ugyancsak szeretném azt visszakérdezni, hogy valóban tényleg csak egy hagyományörzés vagy egyfajta megszorítás ez a temetési eljárás? Hiszen az Önkormányzat bizottsági ülésen azt mondta a helyettes államtitkár asszony, hogy szeretnék inkább visszaadni a családoknak azt a jogát - úgymond -, mint hogy ezt az állam közpénzek terhére finanszírozná. Ha tehát jól értem, akkor nem közpénzből, hanem a családok saját erőforrásaiból, saját vállalkásuk útján történjen meg. Akkor ez mégiscsak egyfajta spórolás - ha én ezt jól értem - a kormányzati költségek terén.

Az ingyenességre szeretnék rákérdezni. Az általános indokolás szerint azt mondják, hogy a sírhely első alkalommal történő megváltása az eltemetettő számára ingyenes. Pontosítani kéne, hogy ez mit jelent. Azt, hogy 25 év után már fizetni kell vagy azt, hogy az eltemetettő csak egyszer kap ingyenes temetésre jogosultságot? Legyenek kedvesek ezt értelmezni!

Aztán a „bárki lehet közreműködő”-re szeretnék rákérdezni. A javaslat 1. §-a szerint azt mondják, hogy nemcsak az eltemetettő, hanem egy általa felkért közreműködő is részt vehet. Ebben az esetben miként érvényesül az, hogy a családokat vonják be? Ahogy azt egyik képviselőtársam is említette, hogy azt a családi hagyományt éltetik újra, hogy maguk temetik el az elhunytakat.

Illetve mi a garancia arra, amit korábban többen is felvetettek, szakmai szervezetek is fölvetettek, hogy ebben az esetben, mert mégiscsak valamifajta szakmaiságot igényel az, hogy hogyan kell azt a sírhelyet kiásni, hogy esetleg fölkerik közreműködőként azt a sírásót, aki egyébként hivatalosan is elvégezné, csak most már feketén fogja, hiszen nyilvánvalóan nem mondhatja azt, hogy ezért pénzt kér, hiszen akkor a család elesik ettől a lehetőségtől.

Temetői oktatás. Mindig érzékenyek vagyunk, mert kormánypárti képviselőtársaim sokszor elmondják, hogy az oktatásnak milyen fontos szerepe van. Hogy kell azt életszerűen elgondolni, hogy önök azt mondják, hogy a szociális temetés lebonyolítása során - a 4. § tartalmazza ezt - a résztvevők megismerhessék a temetéssel összefüggő munkavédelmi, közegészségügyi és járványügyi szabályokat. Mi ennek az életszerű formája? Hogy fog ez történni? Ismertessenek meg bennünket ezzel, legyen szíves, az előterjesztő oldaláról.

És mi a végeredménye ennek? Kap ott valaki valamilyen formában - általunk nem ismert módon - egy tájékoztatást, és utána vizsgázik ebből? Tehát hogy megértette-e hogy megfelelő módon csinálja? Korábban foglalkoztam foglalkoztatáspolitikával, ismerem ezt a területet, erre OKJ-s szakmai képzés van. A temetkezési tevékenység OKJ-s, az országos szakmai képzési jegyzékben található, nem 5 perc alatt elsajátított tevékenységről van szó. Ha jól értem, ezt fogjuk most kipótolni, egy néhány perces ismeretátadás során, aminek a formáját és annak a fajta megérthetőségét még nem tudjuk.

Egyetértési nyilatkozat. Az 5. §-ban azt mondják, hogy a hamvasztással kapcsolatos nyilatkozatnak tartalmaznia kell, hogy az elhunyt közeli hozzátartozói egyetértenek a hamvak szétszórásának helyével, idejével, módjával. Mi van akkor, ha nem értenek egyet? Mi történik ebben az esetben? Ki fizeti az ingyenes temetést? A 8. §-ban illetve a 24/A §-ban van egyfajta belső ellentmondás. Egyszer azt állítják, hogy a szociális temetés keretében az elhunyt hűtéséről, szállításáról, továbbá az eltemetettő választása szerint a hamvasztásról az állam gondoskodik. Ez az egyik állítás.

Ugyanakkor a 24/C §-ban az szerepel, hogy amennyiben hamvasztásos temetésre kerül sor, a holttest hamvasztásának költségét az elhunyt utolsó lakhelye szerinti önkormányzat viseli. Most akkor melyik a kettő közül? Az állam vagy az önkormányzat?

Van még egy: továbbá a szociális temetések igénybevételekor a holttest köztemetőben történő tárolásának és hűtésének költségét a köztemető fenntartója viseli, egy harmadik szereplő. Nem látom teljesen egyértelműnek, hogy akkor most ki a költségvállaló ebben az esetben: az állam, az önkormányzat vagy a temető fenntartója.

A szegények temetőjére többen rákérdeztek, és őszintén úgy gondolom, hogy ez egy olyan része az előterjesztésnek, amit önök biztosan felül fognak vizsgálni. A 24/A §-ban azt mondják, hogy a szociális parcellában kizárólag szociális temetés végezhető. Tényleg úgy gondolom, hogy ezt gondolják át és nem politikai, humánus szempontból mondom képviselőtársaimnak is. Ezek szerint a temetőkben ki fogunk jelölni valahol távolabb a többiektől egy szociális parcellát, szegények temetőjét és oda fogják eltemetni azokat.

Gondoljanak bele a magyar nép lelkébe! Az én szüleim is olyanok és bizonyára többen vannak így, akik már az életük derekán elkezdik gyűjteni a pénzt arra, hogy majd a saját sírhelyük, sírkövük temetési költségei meglegyenek, mert ilyenek vagyunk. A magyar ember lelkétől távol áll, hogy azt a bélyeget viselje és magára vegye, hogy én, kérem, nem tudom eltemetni a hozzátartozómat, a szociális parcellába fogjuk temetni, és miközben megyünk ketten a szomszéd asszonyommal ki a temetőbe, ő elmegy a rendes sírhelyre, én pedig elballagok a szociális parcellába, és mindenki számára világossá teszem, hogy még arra sem volt pénzem, hogy egyébként tisztességgel eltemettessem a férjemet vagy hozzátartozómat. Én ezt humánus szempontból elfogadhatatlan megoldásnak gondolom.

Kézben cipeljük a koporsót. - Már Antal úr is mondta. Gondoljanak bele, hogy ha ez nem a temető közepén van, hanem mondjuk több száz méterre, akkor kézben, egyébként tegyük fel, hogy egy hozzátartozója van az elhunytaknak, tehát neki meg kell oldani azt, mondjuk egy idős hölgynek, úrnak, ez a kézben való koporsócipelés a jogszabály-előterjesztés szerint megoldható legyen, akár kilométeres távolságban itt Budapesten. Ahol van szociális parcella, ahogy én ismerem a budapesti temetőket, vannak nagy területű temetők, ahol a bejárattól mondjuk egy temető szélén kijelölt parcelláig több kilométer távolság van. Nem látom életszerűnek ezt az egész kérdést. Ezt is érdemes lenne önöknek végiggondolni. Bár a végén majd jelzem, hogy ez így nem lesz elegendő.

Aztán ha végül is nem tudja a koporsót cipelni - 24/A 11) bekezdése - nyilvánvaló, hogy ebben az esetben mégiscsak hagyatéki teher lehet a temetés költsége annak, aki - a szociális temetést igénylő személy - nem tudja biztosítani a személyes közreműködést. Ebben az esetben mi a különbség a köztemetés és a szociális temetés között? Ezt szeretném megkérdezni jogi értelemben. Vagy csak az kéri a szociális temetést, aki egyébként a saját képességeit ismerve a gödör kiásását és a koporsó cipelését képes önerőből megoldani?

Összeférhetetlenség. - volt már erre célzás. Kiegészítik a 12. §-t, az egészségügyben dolgozó hozzátartozóval is kibővítik azon személyek körét, akik nem végezhetnek temetési szolgáltatást. Ez egy eltérés a jelenleg hatályos szövegtől, mert eddig csak megyei szintig zárták ki, most már sehol nem lehet ilyen vállalkozás, tehát országos lesz az összeférhetetlenség.

Őszintén szólva, ismerve az elmúlt 3 év történéseit, nyugtassanak meg, hogy ez nem ezért van, mert majd a későbbiek során egy cég lesz kinevezve, aki ezt a típusú szolgáltatás végezheti, azaz a temetői piac újraosztása fog történni. Így kezdtük a dohánynál is. Így kezdtük más előterjesztésnél is, hogy humanitárius és egyéb okoknál fogva belenyúltunk egy piacba, majd a későbbiek során ennek a piacnak egyfajta újraosztása történt.

A meteorológiától kezdve nagyon sok területen így volt, hiszen mindig egy dedikált szereplője lett az adott piacnak és a későbbiek során ez változott. Csak kérdezem - ne válaszoljon, költői a kérdés -, ha már a magyar családok hagyományaihoz kötődünk, akkor az

otthon szülésnek is van jelentős hagyománya Magyarországon. Ez ma nem elfogadott szülési mód. De az otthon temetés viszont igen.

Őszintén szólva érdemes lenne a végiggondolni, hogy ha már a bölcsőtől a sírig végigkíséri a kormányzat a magyar családok életét, akkor ebben valamifajta szinergiát kellene teremteni, akkor nyilvánvaló: ha az otthon temetés rendben lesz, akkor azt gondolom, hogy az otthon szülésnek is itt lenne az ideje, hogy végiggondoljuk, hogy ennek a lehetősége megadatik-e vagy nem.

Még néhány apróság, amiben önkormányzati képviselőtársaim felé szeretnék jelzést tenni. Vannak tisztázatlan költségvállaló kérdések. Mekkora mozgásteret tud ezen a téren biztosítani az önkormányzatok számára az érintett törvénytervezet? Települési összetételben milyen összeget jelent a szociális temetés? Mekkora nagyságrendű terhet fog jelenteni? Van-e ilyen elgondolása az előterjesztőnek?

Illetve hogy egy másik területre menjünk: tervezik-e hatósági árképzési szabályozást ezen a téren, a temetkezési szolgáltatás terén? Végül erre biztos egyszerűbb lesz a válasz, hiszen azt hiszem, már ezzel a kérdéssel foglalkoztunk, hogy a temetéshez szükséges eszközöket ki fogja legyártani. Úgy vélem, hogy erre lesz a legegyszerűbb válaszolni, mert mint ha ebben volna valamilyen elképzelés. Eddig a kérdéseim.

Elég hosszan tettem fel őket, csak azért, hogy lássák, hogy szakmailag indokoltan átnézve, van szakmai típusú álláspontunk az előterjesztéssel kapcsolatban. A továbbiakban szeretnék néhány megjegyzést tenni, azt követően álláspontot kifejezni és a végén javaslatot megfogalmazni. Ha a megjegyzéseket nézem, akkor azt a sajátos helyzetet látom, államtitkár asszony és azért tűztük napirendre egyébként a témát néhány héttel ezelőtt, hogy a meglévő gondok, meglévő anomáliák, amelyek egyébként a temetkezés területén vannak, hívták életre azt a szándékot, hogy a bizottság ezt az ügyet megtárgyalja. Ön is említett néhány példát, én is tudok ilyeneket mondani: a koporsóból kieső elhunyt, az országban végigutaztatott holttest vagy éppen a szeméttelen megtalált urna. Ezen jelzések és más okok miatt tűztük napirendre.

Például úgy véltük, hogy átláthatatlan, nem transzparens a díjszabás, eltérő árakat látunk vagy például nem mindig világos, hogy a temetkezési szolgáltatáshoz nyújtott szerződésnek mi a belső tartalma, melyek a tényleges költségek. De ugyanígy, ebbe a körbe tartozik az is, hogy önök megszüntették a temetkezési támogatást, úgy szüntették meg, hogy beolvasztották az önkormányzati támogatási körbe és új helyzetet idéztek elő. Ezek voltak az okok, amelyek miatt tárgyaltuk.

Ezek létező problémák. Úgy vélem, hogy ezekre a problémákra az előterjesztés nem vagy csak részben ad választ. Kicsit azt gondolom, hogy önök azt az utat választották, hogy meg akarnak oldani egy olyan problémát, amivel nem jelentkezett az adott terület, de azt a létező problémahalmazt, ami van, nem oldják meg ezzel az előterjesztéssel és a megoldás kísérletével természetnek egy még nagyobb problémát, ami itt a nyakunkba szakadt.

Mert higgyék el, államtitkár asszony és kollégái, hogy ez a téma itt nem fog elcsendesedni. Nem azért, mert politikailag bárki ezt növeli, önmagától nő ez a téma, hiszen belenyúltak egy olyan méhkasba, a magyar családok életének nagyon nehéz pillanatába, ahol önmagában is rengeteg feszültség, ellentmondás, probléma van, és úgy gondolom, hogy sok oknál fogva rossz választ adtak erre a helyzetre. Nem arra adtak választ, ami a probléma, hanem helyette egy válaszkísérlettel teremtettek egy még nagyobb problémát. Fölvetődik egy dolog: van-e valami a háttérben. És ez a kormányülés és az önök által elmondottak alapján is és tapasztalati úton is bizony ez egy nyomós kérdés, hogy ha a temetési segílyt megszüntetik, átalakítják önkormányzati segílyvé, ha a köztemetések visszaszorításának világos szándéka van, ha a temetési költségeken az állami spórolás, a kormányzati spórolás szándéka nyilvánul meg, akkor mi ennek a végső szándéka?

Nem lehet-e, hogy ennek a piacnak ezen eszközökkel is egyfajta újrendezését látjuk? Mert hogy a temetkezési piac is több milliárd forintos piac éves viszonylatban. Nem lehet-e, államtitkár asszony, esetleg a trafikmutyi után most már a temetőmutyi fog következni, azaz majd megneveznek egy céget, aki majd ezt a szolgáltatást ellátja és kinyomja az összes többi ott lévő cégeket, csak erre a 200 méteres határra egy mondatot hadd mondjak. Nyelvhelyességi szempontból egyébként nem egyértelmű, amit az előterjesztésben írtak. Ezt legyenek szívesek még egyszer átolvasni, mert mindjárt tételesen felolvasom: 200 méteres távolságban. Ez, ugye, nem azt jelenti, hogy 200 méteren belül, hanem 200 métertől... - ezt majd nyelvhelyességi szempontból szerintem pontosítani kell, mert így nekem nem azt mondja, amit az önök szándéka jelent.

Éppen ezért azt gondolom, hogy érdemes azt világossá tenni, hogy az önök jó szándéka - és ezt nem vitatom - egy rendkívül rossz, elfogadhatatlan megoldási kísérlettel párosult. Éppen ezért azt mondom, és ez a frakcióm egyetlen, világos álláspontja, hogy ebben a formában nem tartjuk elfogadhatónak a felvetést. Azért sem tartjuk elfogadhatónak, mert még megalázóbb, még fájdalmasabb helyzetet teremt az amúgy is nehéz érzelmi, anyagi helyzetben lévő családoknak, hozzátartozóknak.

Nem beszélve arról, hogy ez az előterjesztés részleteiben erősen morbid: a javaslat a munkavédelmi, szakmai, közegészségügyi, morális, humánus és kegyeleti oldalról sem elfogadható. Mindegyik esetben tudok mondani legalább egy olyan konkrét példát, amely az előterjesztésben nem hogy megoldja, hanem megnöveli a problémát!

Hetek óta cikkeznek újságírók, internetes szaklapok például a gödörösás - elnézést - a sírgödörösás és a koporsó cipelése közben bekövetkezett munkahelyi baleset ürügyén. Ez önmagában olyan abszurd szituáció, ami egyébiránt azt gondolom, hogy megér külön egy történetet, nem beszélve arról a közegészségügyi helyzetről, hogy most itt képviselő asszonyt vagy bárkit arra kérjük, hogy menjen el vagy a képviselő urak vagy önök és kezdjenek el ilyen érzelmi állapotban mondjuk az elhunyt mosdatásához, az elhunyt kisminkeléséhez, felöltöztetéséhez, felravataloztatásához.

Gondolják végig! Ez önmagában is borzasztó morbid szituáció még akkor is, ha Magyarországon vannak olyan települések, falvak, kistelepülések, ahol van hagyománya a család részéről a közreműködésnek a temetkezésben. De ebből általánosítani, hogy mondjuk a VIII. kerületi idős nyugdíjas majd ilyen módon fogja tudni megoldani az elhunyt méltó kegyeleti módon való eltemetését, önmagában én ezt nem tartom összefüggésre alkalmasnak.

Tehát nem szavazzuk meg, ebben a formában elfogadhatatlan. Ha mégis elfogadják - és ezt jeleztük már önöknek bizottsági ülésen -, akkor az emberi méltósághoz és kegyelethez fűződő jogok durva sérelme miatt ombudsmanhoz fogunk fordulni. De hogy ne mondják azt, hogy nem vagyunk konstruktívak, ezért benyújtottunk a Ház elé egy országgyűlési határozati javaslatot a kegyeleti járandóság bevezetéséről, amely minden nyugdíjasként vagy nyugdíjszerű ellátásban részesülőként elhunyt személy után egyösszegű, vissza nem térítendő támogatást jelent, amely a temetkezés költségeihez járulna hozzá a mindenkori nyugdíjminimum legalább háromszorosával. Ez egy európai megoldás. Egyszerre erősíti a szociális biztonságot és az emberi méltóságot. Ezt ez előterjesztést, ezt az országgyűlési határozati javaslatot úgy nyújtottuk be, hogy megadjuk azt a lehetőséget a kormánynak, hogy a benyújtott országgyűlési határozati javaslat során kidolgozza az eltemetés költségehez való hozzájárulás rendszerét a kegyeleti járandóság bevezetését.

Azt javaslom államtitkár asszonynak, hogy ezt az előterjesztést, amit most önök tettek, vonják vissza, és ezt az országgyűlési határozati javaslatot, amit mit tettünk, fontolják meg, és annak nyomán a kormány dolgozzon ki egy európai uniós rendbe beleillő humánus, a szociális biztonságot erősítő javaslatot, amit aztán azt követően önök a saját nevük alapján visszahozhatnak ide a Ház elé, és az már érdemben megoldaná a mostani helyzetet.

Elnézést kérek, hogy hosszabban kellett kifejtennem, amit gondoltam, de nem vagyunk olyan sokan, hogy ne lennénk egymás iránt türelemmel. Ennek nyomán a kérdéseimre választ várok, egyébiránt megtisztelne államtitkár asszony, ha az általam tett javaslat kapcsán is mondana szakmai vagy egyéb választ. Köszönöm szépen a türelmüket, a hozzászólásomat ezzel zártam.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Visszaadom önnek az ülés vezetését és egy egyben szót is kérek.

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

SIMON GÁBOR, a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök úr fog szót kérni. Csak érintőlegesen szeretném kérdezni, hogy van-e még olyan képviselőtársam, aki tervezi, hogy hozzászól? *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy alelnök úr hozzászólása lesz az, ami megalapozza a bizottsági diskurzust. Szabó Zsolt alelnök úré a szó, tessék parancsolni!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Akkor szokott egy törvénymódosítás ekkora ellenkezést kiváltani és ekkora gerjesztett felháborodást, ha az óriási gazdasági és pénzügyi érdekeket sért. Úgy látom, jó helyen vagyunk.

Mondom ezt annak a tudatában, hogy két temetőt működtetünk. Ami a törvényben le van írva, mi már azokat csináljuk és ha úgy tetszik, hatósági áron történik a temetés, mert mi megmondtuk, hogy mi mennyibe kerül, és nem engedjük be azokat a szolgáltatókat, akik ezeket az elveket és szabályokat nem tartják meg. Tehát ilyen áron akkor egy hatósági temetőt működtetünk, a törvény minden részletének ismeretében vagyok, és tudom, amiket most fogok mondani.

Elnök úr mondott egy érdekes hasonlatot kisarkítva: a kukoricatörés közben elszenvedett lábtörés munkahelyi baleset. Ez igen! Hogy vagyunk akkor ezzel a dologgal? Vegyük már külön a dolgokat! Itt vagy-vagy lehetőség van. Nincs tiltva semmi. Nyugodtan mehet a szolgáltatás formájában történő temetés, nyugodtan lehet temetési segílyt adni, ami egyébként, jelzem, egy 22 ezres városban évi 4-5 alkalommal fordul elő, hogy segílyt, illetve köztemetés kérnek. És nyugodtan mellette, választhatják, új eszközként, a szociális temetést. Nincs ezzel semmi gond. Maga az állampolgár dönti el.

Idézhetnék regényekből, amik nem régen készültek. Például Észak-Borsodról szól az egyik regény, ahol az volt a gond, hogy már helyben a férfiak nem bírták vinni a koporsót és ott a határőröktől kértek segílyt, hogy vigyék ki a hozzátartozójukat, mert nekik fontos. Nem a közvetlen családtagok, hanem a harmadik, negyedik, ötödik szintű unokatestvérek, akik akkor ott vannak. Ez egy fontos elem, és erre lehetőséget kell teremtenünk törvényileg. Még egyszer mondom: nem kötelező igénybe venni.

Olyan érzésem volt egy-két érvvel kapcsolatban és majd erre tételesen rátérek erre később, mint hogyha ilyen nagy temetőkről beszélünk és abban élünk, ahol nagy szolgáltatások vannak, és senki nem foglalkozik azzal - ahonnan nagymamám származik - a 800 lelkes kis falu temetőjével, ahol mind a mai napig az ottani férfiak viszik ki a temetőbe a koporsót. Mint ha ezt elfelejtenénk. Ezt szeretnénk legalizálni.

Néhány dolog ezzel kapcsolatban. Feketemunka. Arról beszélünk, hogy hozzuk vissza megint szüretkor a helikoptereket? Mert volt egy ilyen időszak. El kell jönni a Mátra alá, beszélgetni kell gazdákkal. Mit értek el azzal, hogyan rendezték le feketén a feketemunkát, és mennyire jönnek segílyni most a rokonok, szomszédok. Ezt kalákának hívják. A '70-es években rengeteg ház épült így föl.

Most, hogy a temetésnél engedjük, hogy jöjjön barát, ismerős, szerintem ez nem feketemunka. Vagy ha ez a feketemunka, akkor érdekes módon gondolkodunk erről a dolgról. Nem szabad dolgozni. Tehát azt a liberális gondolkodásmódot sugallni, hogy nem szabad munkát vállalni, nem szabad egy sírt kiásni, nem szabad dolgozni? Ezt azért talán nem kellene!

Igenis fogjanak össze az emberek, és amikor egymás előtt a fű nagy, akkor menjen át a szomszéd és nyírja le előle a fűvet! És igenis el kell söpörni a szomszéd előtt, meg lehet tenni nyugodtan! És igenis, ha temetés van és besegít a szomszéd, azt tisztelettel el kell fogadni és meg kell köszönni. Ezek lelki dolgok, fontos lelki dolgok.

A költségmegtakarításról. Több anyagot kaptunk. Itt van előttem a Magyar Temetkezési Szolgáltatók Országos Szakegyesületének szakmai véleménye. Más akármilyével csalánt verni szép dolog. Csökkentsünk áfát? Fizesse ki az állam? Fizesse ki az önkormányzat?

A szociális temetés választható dolog. A családok, ha akarják megfizethetik a teljes szolgáltatást, de ne találjunk ki olyan költségcsökkentést, hogy majd a költségvetés állja és a vállalkozó továbbra is ugyanúgy jövedelemtermelő tevékenységgel dolgozik ebben az ügyben. Nem. Ez pont arról szól, hogy a vállalkozói jövedelmet ki kellene belőle venni és ha belegondolunk, kötelező feladat, szociális szolgáltatás, amit a családok, ha megtehetik, pénzért megvásárolnak, de ha nem, hagyjuk meg nekik a lehetőséget, hogy ezt tegyék!

Visszamenőleges hatály - ilyet nem találtam. Azt láttam, hogy 2014. január 1-jétől lép ez életbe. Azt pedig, hogy egy ingatlan, ami a kórház bejáratától 200 méternél közelebb van, hogy ezt az ingatlant én mire használom, azzal, úgy gondolom, jogokat nem sértünk. Nem értem azokat a szubjektív érveket. Azt értem, hogy vagy vagy vagy. Ez egy piaci verseny. Majd maga az eltemettető eldönti, hogy melyik variációt fogja választani. Nincs tiltva egyik sem az egészben.

Az egyházi temetők kérdéséről. Nálunk volt egyházi temető. Azokban a falvakban, településeken - és tudok neveket mondani -, ahol átvette az egyház a temetést, ott nyilván, hogy helyben fekdjön a rokonom, nyilván azért az egyházakat is rá kell erre vinni. Nincs tiltva a dolog. Nincs az, hogy mindenütt az egyházi temetők rendszere lenne, hangsúlyozom: mi a városunkban több temetőt tartunk fenn, nagyon jó a kapcsolat az egyházi tulajdonú temetővel is. besegítünk nekik, ez működik.

Ugyanúgy a temetők tisztán tartása. Mi 3 évvel ezelőtt vettük át a temetőt teljesen önkormányzati működtetésbe és csak önkormányzat által végzett szolgáltatásokkal. Jelzem önöknek: a baloldali kedves úriember mondta ezelőtt 3 nappal, múlt hét csütörtökön, hogy nagyon hálásak, hogy ilyen rend van a temetőben. Rendet tartunk. Még az elhanyagolt síroknál is rendet tartunk.

Azt gondolom, hogy a törvényi szabályozásban minden kérdésre, ami itt fölmerült, megvan a válasz. Például a 25 éves dologra is. Minden családnak 25 évente meg kell váltania a sírt. Úgy gondolom, hogy ez így van normálisan. Én is számon tartom, hogy a nagyszüleim sírját mikor kell megváltanom, és ezzel képbem vagyok és tudom. Ezeket a kérdéseket nem értem.

Társadalmi felzúdulás? Nálunk vidéken, és több helyen, több képviselőtársamtól és polgármestertársamtól pozitív véleményt kaptam ezzel kapcsolatban. Nem tiltunk semmit, ez lehetőség. Az üzlet keretek között zajlik, ezt tudtuk mindig, és ezeket a szabályokat mi alkotjuk.

Szegények. Nem szegényeknek szól ez a dolog. Mert az szegény, akinek a nyugdíja mondjuk alacsony vagy éppen magas és egy településen ragaszkodik ahhoz, hogy a saját elhunyt hozzátartozóját eltemesse? Ez nem szegénykérdés, úgy gondolom, ez egy lehetőség. Ezt nem lenne szabad elfelejtenünk.

Megszorítás. Én óvatos lennék a megszorítás, mutyi szavakkal. Ha a politika belefolyik valamibe, abból mindig halál van, abból sosem lesz jó dolog. Próbáljuk meg szakmai alapon kezelni! Még egyszer hangsúlyozom: mindhárom temetési mód működhet, sőt, a segélyeket is adhatja bármelyik önkormányzat, nincs letiltva egyik esetben sem.

Még egyszer mondanám. Ez a törvénymódosítás olyan új lehetőségeket teremt, amik csak többletszolgáltatást és többletlehetőséget jelentene. Való igaz, hogy amikor meghal valakinek a családtagja, az összeroppan, nem tud érzelmileg gondolkodni.

De én ismerem az idősök gondolkodását, tudom, hogy a most élő 96 éves nagymamám mindent meghatározott: hogyan és mint legyen és összegyűjtötte hozzá az anyagiakat is. Az idősök előre gondolkodnak és föl vannak erre készülve. Azt mondani, hogy majd akkor a családtagoknak kell erre gondolni vagy fölállni, igen kellemetlen és nehéz kérdés. Úgy gondolom, hogy maga az ötlet jó, végig kell tennünk, és ha hiba van a törvényben bármilyen gondolkodásban, azt pedig módosítanunk kell.

Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. További hozzászóló van-e a vitában? (*Senki sem jelentkezik.*) Két megjegyzést szeretnék tenni a hozzászólás kategóriájában, de nem újabb vitát indukálni, inkább csak két megjegyzéssel pontosítani az elhangzottakat.

Ígértem államtitkár asszonynak, hogy az előterjesztés idevágó részét tételesen is mondom. Ez a 11. § 2. pontjának harmadik részeként írják ezt a 200 métert: bármely ponttól számított 200 méteres távolságban nem lehet temetkezési szolgáltatás céljából... ez nekem nem azt jelenti, hogy 200 méteren belül, hanem azt, hogy 200 méteres távolságban, tehát azt, hogy 200 métertől kifelé, vagyis ha 200 méteren belül van, az rendben van az előterjesztés szempontjából, ebből a nyelvhelyességi szempontból.

A második dolog. Ezt nálam sokkal felkészültebb önkormányzati vezető alelnök úrnak mondom, hogy a temetési segélyről döntés született, hogy ilyen már nincsen. Ez az összevont önkormányzati segély részét képezi, tehát ne osszon temetési segélyt, mert azzal jogszabályellenes magatartást fog tanúsítani. (*Szabó Zsolt. Nem lépett még életbe!*) Értem. Akkor ma még lehet, holnaptól már nem lehet.

Nyilvánvaló, hogy ez egy kérdés. És hogy ne indukáljak újabb vitát, van több olyan megjegyzés, amiben óvatosan azt mondom, hogy ha elolvassuk az előterjesztést, akkor az előterjesztésben és a kérdéseim tételesen, helyre vonatkozóan hangzottak el. Benne vannak azok az ellentmondások, amelyekre rákérdeztem. Nyilvánvaló az is fontos, hogy milyen szemmel olvassuk el az előterjesztést.

Eme rövid vitát követően megadom a lehetőséget a reagálásra. Nem tudom, hogy a szólásra előzetesen bejelentkezett kollégák közül kíván-e valaki reagálást tenni. Mert ha igen, akkor önöket előreveszem, hogy arra is tudjon majd államtitkár asszony reagálni. Ha nem, akkor viszont az államtitkár asszony reagálásával tudjuk zárni. (*Nincs jelzés.*) Erre jelzést nem láttam. Akkor államtitkár asszony, öné a szó.

Legyen kedves a reakcióival és a kérdésekre adott válaszokkal az ön által fontos dolgokat elmondani, utána dönt a bizottság az általános vitára való alkalmasságról. Tessék, parancsolni, öné a szó!

Farkasné dr. Gasparics Emese válaszai

FARKASNÉ DR. GASPARICS EMESE helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr. Engedjék meg, hogy némileg csatlakozzam Szabó alelnök úr válaszához. A kritikák jelentős részét - bár nem tisztem ezt minősíteni és vannak megszívlelendő részei minden kritikának - alapvetően szakmai kritikának álcázott politikai szándéknyilatkozatoknak tartjuk.

Az elnök úr által felvetett konkrét kérdésekre pedig azt kell mondjam, hogy nagyon köszönöm és köszönjük az előterjesztő nevében, azonban szinte minden olyan kérdés - a sírhely kiásásától a közreműködők nyilatkozatának tartalmáig - nyilván nem a törvényi szabályozás része kell hogy legyen, hanem majd a végrehajtási szabályok megfogalmazása során kell hogy gondoljunk rá. Ennek keretében és ezen az alapon fogjuk kezelni az elhangzott észrevételeket, hogy valóban a végrehajtás mind az életszerűség és a lehető legegyszerűbb, legbiztosabb, a legtöbb szabályt betartó és az állampolgárok számára a legkevesebb nehézséget jelentő módon történhessen meg.

Tulajdonképpen - és innen nem is mennék tovább a válaszokban, mert mi úgy gondoljuk, hogy a szándékunk az, hogy egy olyan temetkezési formát vagy temetkezési lehetőséget biztosítsunk a lakosságnak, amely valóban nem kötelező. Tehát mindaz, aki takarékoskodott, előre megváltotta a sírhelyét, biztosította a temetési költségeket - tehát semmiféle kötelező elem nincs ebben a szociális temetésben. Ha úgy tetszik, ez ennyiben is több és éppen a diszkrimináció ellen hat.

Tehát a hozzátartozók igenis érzékké az a fajta felelősséget az elhunyt családtagjaikért, amely akár abban nyilvánul meg, hogy megengedhetik maguknak és ne az állam, a közösség terhére szolgáló módon történjen meg az elhunytak adott végtisztessége. Ez sokkal életszerűbb, mint amit önök mondanak, hogy majd nem lesz, aki eltemesse, meg nem tudom, micsoda, meg a parcellába majd szégyen lesz kimenni.

Nem. Igenis az a családok felelőssége, hogy ne a közösség költségén. Az sokkal inkább hozzátartozik az élthez, hogy jobban megszólják azt, aki ezt a megoldást veszi - ha úgy tetszik - igénybe és inkább a nyilatkozatokat fogja aláírni, mert a köztemetés egyébként mindenütt a közösséget terhelő költség. És ez a fajta takarékoskodás vagy költségspórolás méltán elvárható, ha úgy tetszik, az államtól, hogy erre vonatkozó szabályozást biztosítson.

A temetői piac újraelosztását és az ezzel kapcsolatos feltételezéseket pedig, engedje meg, elnök úr, hogy inkább visszautasítsam, mint hogy érdemben bármilyen módon válaszoljunk rá, mert ennek semmiféle alapja nincsen. Ha netán a vállalkozások hatóságiár-szabályozását vagy bármilyen más módon való korlátozását kezdeményeznénk, még nagyobb felzúdulást jelentene. Egyébként ez uniós notifikáció is. Pont azért szükséges az olyan témákban, ahol árakat és támogatást érint az állam bármilyen szabályozása, mert fordítsuk meg a kérdést! A 104 vállalkozás versenyelőnyét támogatja az állam, hogy 200 méteren belül van a kórházaktól?

Hiszen nyilván az első helyre, ha úgy tetszik, beszédeleg - bocsánat a kifejezésért -, tehát az első útjába kerülő virágüzletet meg temetkezési szolgáltatást meg nem tudom, mit vesz igénybe adott esetben a hozzátartozó, aki esetleg a kórházban szembesül azzal, hogy elhunyt a hozzátartozója. Tehát éppen a versenysemlegeség indokol ilyen fajta előírást. Ez egyébként a piaci alapon igénybe vehető szolgáltatásokat egyáltalán nem korlátozza. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár asszony reagálását. Egy mondatot szeretnék mondani, hogy miből származott az én megjegyzésem. Csak sorolom: trafik, babakötvény, meteorológia, szerencsejáték, közétkeztetés, föld. Ezekben a területeken történt újraosztás az elmúlt időszakban, ahol belenyúltak jogszabályi úton a kérdésbe, és egy piacot újraosztottak. Hetek óta küzdünk egymással a trafikügyben, ami itt a bizottságban úgy indult, hogy a fiatalok dohányzásának visszaszorítására irányuló javaslat volt. Mára pedig egy óriási nagy balhé lett belőle.

Csak erre akartam utalni, hogy ott, ahol az állam most belenyúl jogszabályi úton és megváltoztatja a létező jogszabályi körülményeket, előbb-utóbb belefutunk valamilyen gazdasági érdekeltségbe is. Ha nem így van, önnek legyen igaza! A lehető legegyszerűbb

leszek, ha ez nem így fog történni ebben az esetben. Csak szóltam és a jegyzőkönyv rögzítette.

Ha majd visszatérünk rá egy kis idő múlva és vélelmezem, hogy ön ezt nem tudja most, mert nem ezzel a szándékkal érkezett, akkor legyen természetesen arra belátással, hogy időben jeleztük ezt a problémát. Nincs vita.

Szavazás az általános vitára való alkalmasságról

Döntünk. Hiszen általános vitára való alkalmasságról kell döntenünk. Aki általános vitára alkalmasnak tartja az előterjesztést, kérem, most szóljon! *(Szavazás.)* Tizenkettő. Ki nem tartja általános vitára alkalmasnak? *(Szavazás.)* Három.

A döntést meghoztuk. A többség részéről kérünk egy előadót. *(Szabó Zsolt: Írásban kívánjuk benyújtani.)* Arra már nincs lehetőség, mert tárgyalja ma a Ház. Szóban lehet mondani. Nincs írásban való benyújtási lehetőség ebben a pillanatban, holnap tárgyalja a Ház. *(Szabó Zsolt: holnap délelőtt...)* Holnap délelőtt a titkárság kap egy jelzést alelnök úrtól, hogy ki fogja elmondani. A kisebbségi álláspont ismertetését ebben a pillanatban az elnök vállalja. Reméljük, hogy majd belefér a holnapi tárgyalási metódusba.

Lezártuk a napirendet. Köszönöm államtitkár asszonynak a helytállását. Ezzel a napirendet lezártuk. Vendégeinknek is köszönjük szépen, és kérjük, hogy tegyék lehetővé, hogy gyorsan át tudjunk lépni a következő napirendre, mert még nagy léptékű napirendjeink vannak a mai nap során. *(A napirendi ponthoz érkezett meghívottak elhagyják a termet.)*

Javaslat a 2. és 3. napirendi pont tárgyalási sorrendjének cseréjére

Tisztelt Bizottság! Miután több olyan előterjesztést tárgyalunk, ami a mai, illetve a holnapi napon a Ház elé is kerül, egyeztetve az előterjesztőkkel, egy napirendipont-cserét szeretnék javasolni és kérni. Mégpedig a 3. és 2. napirendi pont cseréjét, mert egy másik bizottság a mi tárgyalásunkra vár, ezért a javaslatom az a bizottság számára, hogy a 3. napirendi pontot, amely a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslat - T/11474. - vegyük előre, tárgyaljuk meg most, és azt követően fogjuk a 2. napirendi pontot megtárgyalni. Ha a bizottság egyetért ezzel a napirend-módosítással, tárgyalásisorrend-módosítással, kérem, jelezze!

Szavazás

Aki egyetért, kérem, szóljon! *(Szavazás.)* Nagyszerű! A bizottság egyhangúlag elfogadta a napirend módosítását.

A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslat (T/11474. szám) (Általános vita)

Ezért soron következő napirendi pontként a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényjavaslatot, a T/11474. számú előterjesztést tárgyaljuk. Köszöntöm a kormány képviselőjében Gyura Gábor főosztályvezető urat a Nemzetgazdasági Minisztérium képviselőjeként. Azt kérem, hogy az előterjesztéshez kapcsolódó bevezetését, észrevételeit, megjegyzéseit tegye meg, azt követően megnyitjuk a vitát. Öné a szó főosztályvezető úr, parancsoljon.

Gyura Gábor bevezetője

GYURA GÁBOR főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! A törvényjavaslat célja a pénzügyi felügyeleti rendszer átalakítása, megerősítése. E célból igazság szerint két fő pillért tartalmaz. Az egyik pillére a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete eddigi felügyeleti, illetve fogyasztóvédelmi, piacfelügyeleti funkciójának a Nemzeti Bankba történő integrálását tartalmazza; míg a másik pillére a

Magyar Nemzeti Banknak már eddig is létező pénzügyi stabilitási funkciójának megerősítése, kifejtése, részletezése.

Az első pillérrel kapcsolatban azt kell elmondanom, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete eddig is ellátta a pénzpiacok, a tőkepiacok, a biztosítási piac prudenciális felügyeletét, illetve ellátott pénzügyi fogyasztóvédelmi feladatokat, ellátott pénzügyi békéltető feladatokat, illetve piacfelügyeleti feladatokat. Ezek a feladatok gyakorlatilag lényegi változás nélkül kerülnek át a jegybank szervezetébe, feladatkörébe.

A Fogyasztóvédelmi bizottság miatt kiemelném, hogy itt a fogyasztóvédelmi feladatok is a jegybankhoz kerülnek, míg az általam említett második pillér, a pénzügyi stabilitás terén a jegybanknak már most is vannak felhatalmazásai, úgynevezett rendszerkockázatok makroprudenciális területen, mármint ezek szabályozására. Ezeket a felhatalmazásokat fejti ki a törvényjavaslat és ennek megfelelően az olyan rendszerkockázatot jelentő tevékenységet, mint például a túlzott hitelkiáramlás, a rendszerszintű likviditási problémák, rendszerszintűen jelentős pénzügyi intézmények csődeseményének kezelése, tehát ilyen jellegű... (*Mágori Józsefné: Tíz évvel ezelőtt kellett volna.*) Tessék? (*Mágori Józsefné: Bocsánat!*)

Ilyen jellegű fontos területeken a jegybank szabályozási jogkörét megerősíti a törvényjavaslat. Szeretném még hangsúlyozni, hogy ezek az új feladatok nem érintik a Nemzeti Banknak a már létező, plasztikus feladatait, tehát az árstabilitási cél továbbra is elsődleges marad, és az árstabilitási cél veszélyeztetése nélkül látná el ezeket az új feladatokat a Nemzeti Bank. Végül még azt emelném most ki, hogy a törvényjavaslat október 1-jei hatálybalépést tartalmaz. Kérdés esetén állok rendelkezésre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, fősztályvezető úr. Kérdések és megjegyzések is lesznek. (*Mágori Józsefné szólásra jelentkezik.*) Udvariasság okán - bár az elnök is készen áll a megszólalásra - a képviselő asszonynak adom meg a szót.

MÁGORI JÓZSEFNÉ (Fidesz): Csak elnézést szeretnék kérni a jelen lévő úrtól. Nem akartam megzavarni, kibuggyant belőlem, hogy legalább 10 évvel ezelőtt kellett volna. Ez önkéntelen beleszólás volt, nem megbántani akartam, csak a gondolatom szóba ért vagy hogy mondjam?

Elnézést kérek még egyszer, hogy zavartam.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: A képviselő asszony megjegyzése helyénvaló több szempontból. Egyfajta megszólalásként is tudom értelmezni. Most átadjuk a lehetőséget az ellenzéki oldalon ülő képviselőknek, hogy ők is tegyenek megjegyzést.

(*Az ülés vezetését Szabó Zsolt, a bizottság alelnöke veszi át.*)

SZABÓ ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Megadom a szót, elnök úr, parancsoljon!

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Okulva az előző vita jellegéből, igyekszem még rövidebb lenni, viszont néhány kérdést és egy-két megjegyzést szeretnék tenni az előterjesztéssel kapcsolatban. Elég terjedelmes, de azért mégiscsak a hétvégén időt szakítva átnéztük. Van néhány kérdés, amire szeretném, ha a fősztályvezető úr válaszolna.

Miután a képviselő asszony jelzése is arra vonatkozott, hogy a pénzügyi fogyasztóvédelem a fogyasztóvédelemnek nagyon érzékeny, hangsúlyos kérdése, ezért

szeretném kérdezni, hogy milyen súlyos érvek és indokok szóltak amellet, hogy éppen most, éppen ilyen rövid idő alatt ekkora horderejű szervezeti átalakítást tegyenek ezen a területen.

Kettő. Milyen változást várnak ettől az átalakulástól? Három: milyen szervezeti és személyi megoldások biztosítják azt, hogy az MNB keretein belül a korábbiakhoz hasonló súllyal jelenik meg majd a pénzügyi fogyasztóvédelem területen? Négy: miként kívánják az összevonást lebonyolítani, szem előtt tartva azt, hogy a folyamatban lévő ügyek intézése eközben kellő időben, kellő hatékonysággal, megfelelő szakmaisággal meg tudjon történni, hiszen az előterjesztésben benne van, hogy a PSZÁF jogutód nélkül megszűnik és a PSZÁF munkatársainak foglalkoztatása, alkalmazása is megszűnik.

Két plusz egy kérdésem van még: értelmezhető-e ez Szász Károly és Matolcsy György küzdelmének egyfajta lezárásaként is? Mert két koncepció volt a kormányzaton belül. Az egyik koncepciót a PSZÁF elnöke képviselte. Korábban a kormányzat ezen az úton indult el. Önök a törvényhozásban azokat a javaslatokat tették meg, ami a PSZÁF függetlenségét, rendeletalkotási jogának megerősítését képviselte. Mostanra egészen más konstrukció felé tettek, illetve tesznek lépést. Mi az oka ennek? Ez egyfajta belső meccs lezárása, kiütéssel győzött Matolcsy úr, Szász Károly kegyvesztett lett, vagy mi az oka ennek a történetnek?

Ő mondta ugyanis, Szász Károly, tőle szeretnék idézni, hogy az, hogy mi szolgálja a jobb, hatékonyabb felügyeleti működést, az elemzések és az utána, az abból fakadó döntések fogják megmutatni. Ezek szerint ezek az elemzések elkészültek, így a döntés megalapozott hatásvizsgálatok, elemzések alapján történhet meg.

Van egy második kérdésem. Az is ilyen költői jellegű kérdés lesz, bár azért ha van szakmai álláspontja, válaszoljon. Ha jól értem, egy másik meccs is eldőlt, ez pedig a Matolcsy és Rogán Antal közti mérkőzésben. Matolcsy itt is győzött, hiszen Rogán Antal, a Fidesz frakcióvezetője nyilatkozta és képviselte azt a megoldást, hogy ne ez a típusú integráció legyen, hanem az a típusú integráció, ahol például az Értékpapírfelügyelet és a pénzügyi fogyasztóvédelem önállóan meg tud maradni PSZÁF-ként, felügyeletként, és az összes többi megy be a Nemzeti Bankba. Ezt nagyon határozottan képviselte a Fidesz frakcióvezetője. Ezek szerint Matolcsy úr itt is győzött, ha jól értelmezem. Tehát 2:0 Matolcsy javára. Két vesztest láttunk, Szász Károlyt és Rogán Antalt, és láttunk egy totális győztest, Matolcsy Györgyöt. Jól bevásároltak ezzel, megjegyzem.

Nyilvánvalóan ennek van európai uniós összefüggése. Az előterjesztés azt tartalmazza, hogy 27 országból mindössze 4 olyan ország van, ahol ilyen típusú integráció van. Nem tudom, a kollégák tudják-e, de 4 meghatározó uniós ország - Szlovákia, Csehország, Írország és talán Litvánia a negyedik - van, ahol így működik, mindenhol máshol nem így van ez a történet. Nyilvánvalóan ez bennünket nem zavar, tehát félreértés ne essék, de mégis úgy gondolom, hogy játszottak-e szerepet abban, hogy az unión belül milyen típusú megoldásokat látnak és ennek az alkalmazhatósága egy erősebb, határozottabb pénzügyi fogyasztóvédelem terén hogy tud megjelenni?

Köszönöm majdan a főosztályvezető úrnak a választ. Igyekeztem szakmai típusú kérdéseket feltenni, és mindössze két olyan megjegyzésem volt - politikainak értelmezhető -, amiben őszintén érdekelne, hogy megértsem a kormányzaton belüli erőviszonyok alakulását. Mert maga a miniszterelnök úr is még Rogán úr álláspontján volt korábban. Nyilvánvaló az ő álláspontváltozása magával vonhatott másokat is, ezt értelemszerűen látjuk. Majd erre ha akar, akkor válaszol.

Köszönöm szépen. A magam részéről lezártam a hozzászólásomat. További hozzászólás? Újra kormányoldali képviselőnek szeretnék szót adni, ha van erre igény. Szerintem a képviselő asszonnyal egy érdemi vitát megvívunk ebben a kérdésben.

Önök az a lehetősége, hogy reagáljon, azt követően, nekünk pedig az, hogy az általános vitára való alkalmasságról döntsünk. Főosztályvezető úr, öné a szó.

Gyura Gábor válaszai

GYURA GÁBOR főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm. Próbálok minden kérdésre válaszolni.

ELNÖK: Megtisztel.

GYURA GÁBOR főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Az első kérdés az volt, hogy miért most és ilyen időzítéssel történik a reform. A kormány több dátumot is vizsgált. Egy későbbi, egy január 1-jei, illetve az október 1-jei dátumot is. mindkettő mellett szóltak érvek és ellenérvek. Az október 1-je mellett erős érv lehet, hogy nem szerencsés a pénzügyi felügyelet tekintetében, ha van egy hosszú interregnum, amikor igazság szerint már a piaci szereplők és a fogyasztók is úgy tekintenek a felügyeletre, hogy ez már igazság szerint nem az a hatóság, ami el fogja látni ezeket a feladatokat. Ehhez képest ilyen értelemben jobb, ha minél hamarabb lezárul ez az átmeneti időszak.

A következő kérdés az volt, hogy milyen változást vár a kormány a reformtól fogyasztóvédelmi területen. Egyértelműen azt várjuk, hogy az a cél, hogy egy nagyon erős hatóság jöjjön létre, amely ellátja ezeket a korábban a pénzügyi felügyeletnél lévő mikroprudenciális felügyeleti funkciókat, és mellé a Nemzeti Banknak a pénzügyi stabilitási jogköreit is. Úgy gondoljuk, hogy ezzel egy olyan széles eszköztárral rendelkező hatóság jön létre, amely a fogyasztóvédelmet is segíteni fogja, ugyanis a gyakorlatban nagyon sokszor összekapcsolódnak a fogyasztóvédelmi problémák, a prudenciális problémák, innentől kezdve gyakorlatilag a fogyasztóvédelmi eszközök is segíthetik a prudenciális tevékenységet, és fordítva a prudenciális tevékenység a fogyasztóvédelmi tevékenységet.

A következő kérdés az volt, hogy milyen szervezeti, személyzeti változások lesznek, amelyek ezt a reformot kísérheti. A törvényjavaslat azt tartalmazza, hogy létrejön a jegybankon belül egy úgynevezett pénzügyi stabilitási tanács, amely ezeket a pénzügyi felügyeleti, illetve fogyasztóvédelmi jellegű témaköröket fogja a Monetáris Tanács által kijelölt kereten belül megtárgyalni. Egyébként pedig a jegybank szervezetén belül az SZMSZ-ben és minden egyéb belső eljárási szabályban lesznek kialakítva azok a szabályok, amelyek ezeket meghatározzák.

Kérdés volt az is, hogy a folyamatban lévő ügyeket hogyan kezelik majd. Azt mondja ki a törvényjavaslat, hogy a szeptember 30-án, azaz a fordulópont idején folyamatban lévő hatósági eljárásokban a PSZÁF helyére az MNB lép. A gyakorlatban nyilvánvalóan szükség lesz majd egy részletes feladatátadási, -átvételi folyamatra ahhoz, hogy zökkenőmentes legyen az átmenet, de tudatában van a jegybank, a kormány is és a pénzügyi felügyelet is ennek a nehézségével.

Kérdésként merült még föl a Szász Károly és Matolcsy György elnök úr közötti vita.

ELNÖK: Konceptcionális különbség.

GYURA GÁBOR főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Konceptcionális különbség. Ezzel kapcsolatban inkább felelősséggel nem nyilatkoznék. A másik kérdés az értékpapír-felügyelet, illetve a piacfelügyelet kérdése, amit Rogán Antal frakcióvezető úr vetett fel. A kormány valóban vizsgálta azt a kérdést - illetve a Nemzetgazdasági Minisztérium -, hogy konkrétan nem az értékpapír-piaci felügyelet, hanem a piacfelügyeleti funkció ne kerüljön bevonásra, viszont úgy gondoltuk, hogy így létrejön egy olyan csonka hatóság, amely gyakorlatilag nem tudna önmagában hatékonyan működni és ezek a piacfelügyeleti funkciók szükségesek, hogy a jegybank egyéb felügyeleti funkcióját kísérjék, támogassák, tehát egy integrált szervezetben gondolkodik a minisztérium.

Végül még kérdés volt, hogy az európai gyakorlatba mennyire illeszkedik ez a reform. Elhangzott, hogy csak négy olyan európai uniós ország van, ahol valóban a jegybank lát el minden egyes felügyeleti funkciót. Igazából ennek a fonákját hangsúlyoznám, hogy nagyon kevés olyan ország van, ami olyan, mint most Magyarország, ahol igazság szerint a bankfelügyelethez gyakorlatilag nincs érdemben jogköre a jegybanknak, mármint hogy érdemben befolyásolni tudja a bankfelügyeletet. Igazság szerint ezzel érjük utol Európát olyan értelemben, hogy biztosítani fogjuk, hogy a bankfelügyelet, illetve a bankfelügyelethez kapcsolódóan a többi pénzügyi szereplő tekintetében is a jegybanknak valós ráhatása legyen ezen tevékenység felügyeletére, hiszen a jegybank kompetenciája, szakértelme, a monetáris politikai tudása nagyon is jól jön ehhez a pénzügyi felügyeleti funkcióhoz.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, főosztályvezető úr. Méltányolom, hogy a kérdésekre is szakmai igényességgel próbált meg válaszolni.

Döntés az általános vitára való alkalmasságról

Ennek nyomán döntsünk az általános vitára való alkalmasságról! Aki általános vitára alkalmasnak tartja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Tizenkettő. Ki nem tartja általános vitára alkalmasnak? *(Szavazás.)* Három.

A többségi előadó szerepét, úgy tudom, Spaller képviselőtársunk fogja vállalni, a kisebbségről pedig a bizottságot tájékoztatjuk vagy önálló kisebbségi álláspontot képviselünk, vagy megkérjük a többségi álláspontot ismertető képviselőt, hogy kombinálja bele; ezt a holnapi tárgyalás függvényében is fogjuk megtenni.

Főosztályvezető úr, köszönöm szépen az ön érdemi közreműködését. Jó munkát a következő bizottsági előterjesztésben! Biztos ott is hasonló, jó ízű beszélgetésnek lesz részese. *(Gyura Gábor elhagyja a termet.)*

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11473. szám) (Rogán Antal (Fidesz), Dr. Rétvári Bence (KDNP) és Kovács Ferenc (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (Általános vita)

Lépjünk tovább! Az előbb méltánytalanul háttérbe sorolt nagyszerű előterjesztés, a kereskedelemről szóló 2005. évi törvény módosításáról szóló törvényjavaslat T/11473. számon. Rogán Antal és dr. Rétvári Bence képviselő urak önálló indítványa. A kormányt dr. Mozolai Mónika osztályvezető asszony képviseli a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről. Jól ismert partnere a bizottságnak. Az előterjesztőt pedig... *(Szabó Zsolt: Én képviselem.)* Nagyszerű! Szabó alelnök úr magára vállalta ezt a feladatot. Úgy fogunk eljárni, hogy először az előterjesztőt kérem meg, hogy néhány megjegyzéssel az előterjesztést a bizottság számára ismertesse. Azt követően megkérdem, hogy a kormány részéről kívánnak-e megjegyzést fűzni az előterjesztéshez. Utána lefolytatunk egy vitát, majd a reagálásokat követően döntünk az általános vitára való alkalmasságról. Szabó Zsolt alelnök úr mint előterjesztő, öné a szó.

Szabó Zsolt, az előterjesztő képviselőjének ismertetője

SZABÓ ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Az előttünk fekvő törvénymódosítás rövid formában azt a kérdést teszi helyre, hogy a világörökségi területeken éjfél és reggel 6 óra között részben az utcán, részben bent működő szórakozóhelyek esetében a különböző felügyeleti, rendbetételi és jogellenes cselekményeket megszüntető szolgáltatásokért cserébe díj kerüljön befizetésre, az úgynevezett felügyeleti díj. Ez budapesti, tehát fővárosi önkormányzatokat jelent.

Úgy gondolom, hogy teljesen jogszerű az a kérdéskör, hogy akiknek jövedelmük származik ebből a tevékenységből, állják annak a többletdíját, amibe ez kerül rendbetétel

szempontjából, hiszen számunkra nagyon fontos a turizmus mint nagy bevételi forrás, és ezt rendben kell tartanunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztőnek, alelnök úrnak a szóban tett megjegyzéseit.

Ha kíván élni a lehetőséggel, akkor osztályvezető asszonynak vagy kollégájának adom meg a szót. Önöké a szó, tessék parancsolni.

Dr. Mozolai Mónika kiegészítése

DR. MOZOLAI MÓNIKA osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Szeretném hangsúlyozni, hogy tárcaálláspontot tudok képviselni.

A Nemzetgazdasági Minisztérium tárcaálláspontja ezzel az előterjesztéssel kapcsolatban az, hogy az előterjesztésben szándékolt és megvalósítani kívánt célt mindenképpen támogatja, csak ebben a szövegszerű javaslati formában nem. A felügyeleti díj mértékének, illetve meghatározásának módját a kereskedelmi szakterülettel előzetesen nem egyeztettek, illetve e tekintetben további egyeztetéseket tartunk szükségesnek a tárca részéről az előterjesztővel.

Még annyi kiegészítést tennék, visszatéve ismertetésére, hogy nem csak a fővárosi önkormányzatokat érinti ez a szabályozás, települési önkormányzatokról van szó, tehát világörökségi területen működő valamennyi településre vonatkozik a szabályozás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen osztályvezető asszony megjegyzéseit. Megnyitom a bizottsági vitát. Ki kíván hozzászólni? (*Jelzésre:*) Spaller képviselő úré a szó, azt követően az elnök jelzi, hogy maga is szólna néhány szót. Spaller Endre képviselő úré a szó.

Hozzászólások

SPALLER ENDRE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. A képviselőinket gyakran éri az a vád, hogy valójában minisztériumi előterjesztést nyújtanak be saját nevük alatt. Akkor most hallhattuk, hogy ez nem így van, a képviselők saját maguk dolgozzák ki a törvényeket, ez mindenképpen korábbi hosszú vita végére tehet pontot. Ez mellékes.

Amiért igazából szót kértem, az, hogy ez valóban tényleg létező probléma, hogy azoknak a szórakozóhelyeknek a környékén, amelyek éjszaka is nyitva vannak, ha a rendőr konkrétan akkor, amikor a szemtelés történik, nem fogja meg az illetőt, nem látja és nem rögzíti valamilyen úton-módon, ráadásul nem látja két rendőr adott esetben, akkor gyakorlatilag teljesen esélytelen, hogy ezt a szemtelés költségét valamilyen úton-módon az egyénre vagy valaki másra rá lehessen hárítani. Ez egy elég komoly költség. Amikor hétfő reggel a belvárosi emberek elindulnak munkába, akkor láthatják, hogy az éjszakai szórakozóhelyek mit tudnak maguk után hagyni.

Hál' Istennek ma már vannak nagyon pozitív kivételek, a belvárosban számos ilyen láthatunk, de azért még nem ez az általános. Abszolút jónak és nagylelkű dolognak gondolom azt, hogy az önkormányzat esetleg azt mondja, hogy ő maga ezt a problémát megoldja olyan módon, hogy ő maga rendezi a köztisztasági ügyeket, ámde cserébe nyilván ezt kifizeteti azokkal a szórakozóhelyekkel, amelyek ebben az időszakban nyitva vannak.

Hogy egy példát mondjak. Dublinban ez egész pontosan így zajlik. Ott is a pubok kultúrája elég híres, ámde ott is ezek a pubok az éjszakai nyitva tartásért cserébe plusz díjat fizetnek, amit utána a környék takarítására fordítanak.

Úgyhogy azt gondolom, hogy a frakció részéről maga az ötlet jó, nyilván a részletkérdésekre vannak a módosítók, hogy ezt még meg lehessen beszélni, de azt gondolom,

hogy maga az ötlet szerintem budapesti képviselőként abszolút támogatható, és reméljük, hogy a parlament ezt meg fogja szavazni minél hamarabb. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen a képviselő úrnak. Alelnök urat kérem, hogy adjon szót számomra néhány megjegyzés erejéig.

(Az ülés vezetését Szabó Zsolt, a bizottság alelnöke veszi át.)

SZABÓ ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Elnök úr átveszem az ülés vezetését és megadom önnek a szót.

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. egyetértek a kormány aggályaival. Még ha a szándékot méltatjuk is, a szándékhoz kapcsolódó kivitelezés eléggé sok sebből vérzik.

Spaller képviselő úr megszólalása teljesen új megvilágításba helyezte számomra az előterjesztést. Nem olvastam ki egyértelműen ennyire, hogy ez egy köztisztasági vonzatú előterjesztés volna, de nyilvánvalóan át fogom még egyszer nézni az előttünk álló, nem hosszú és bonyolultnak nem tűnő javaslatot, ami egyébként a megszokott rendbe illeszkedik. Hiszen ebben a mostani periódusban hozzászoktunk ahhoz, hogy képviselők, frakciók által benyújtott jogszabályokon keresztül formálódik a közös életünk. Ezt szokták mondani, hogy parlamenti kormányzást valósít meg a parlamenti többség, hiszen képviselői indítványok révén érdemi módon nyúl bele a kormányzatot érintő jogalkotásba is.

És ma már másodszor kell hogy mondjam, hogy szakértők részletesen átnézték a hétvégén ezt az előterjesztést, hogy azt a gyanút hordozza magában ez az előterjesztés is, hogy a későbbiek során akár lehetőséget teremt a piac újraosztására is. Hogy milyen módon hordozza ezt a gyanút? Néhány példával alátámasztom a képviselő úr számára is.

Ez egy széles körű beavatkozási lehetőséget teremt a vendéglátóhelyek üzemeltetésének piacában. Például az üzlet működésével összefüggésben elkövetett jogellenes cselekmény fogalma nem egyértelmű. Nem egyértelmű ez a fogalom. Gondoljanak bele! Van egy piaci verseny. Ha mondjuk a versenytárs le akarja járatni a másik üzletét, akkor elég, ha mondjuk fölbérel egy pár fős csapatot, aki rendszeresen 5 méteren belül a másik üzlethelyisége előtt szabálysértésbe ütköző cselekményt végez el, egy idő után ennek a hatását nyilvánvalóan megfelelő következményekkel viseli. Érti, képviselő úr? Ez egy - piacon bevált - gyakorlat. Így lehet a másikat ellehetetleníteni, ha - úgy szokták mondani - rámozdulnak az ő üzletére.

Aztán a rendőrség az engedélyezés során rendkívül tág mérlegelési jogkört kap, mert az üzlet működésével összefüggésben elkövetett jogellenes cselekmények megismétlődése veszélyének értékelésére a rendőrségnek saját rendkívül tág mérlegelési lehetősége van. Úgy gondolom, hogy ez is ennél precízebb megfogalmazásra lenne indokolt. Aztán van még egy olyan is, hogy a felügyeleti díj alkalmazása, bevezetése indokolatlanul hátrányos helyzetbe hozza azon településeket, amelyek nem a világörökség területén lévő településeken akár hasonló problémákkal is szembesülnek.

Nem érzem, hogy ez egy erősen jogilag egyenszabatos előterjesztés volna. Érdemes volna ezt még egy picit átgondolni és ilyen irányú kezdeményezést jogi formába öltve visszahozni a parlamentbe. Javasolnám, hogy ezzel ne erőlködjünk tovább, hanem ezt a képviselő urak vonják vissza, a kormányt meg kérik meg, hogy ha már ilyen irányban van egy kezdeményezés, megfelelő jogalkotói munkát elvégezve hozzák ide. De mégis, ha már itt van előttünk ez az előterjesztés, akkor biztos vagyok benne, mert a képviselő úr meggyőzött engem erről, hogy egy erős hatástanulmány készült Rogán és Rétvári urak részéről, hogy hány egységet érint ez az előterjesztés. Van-e arról valami elképzelésük?

Mekkora összeget, költséget jelent ez a vállalkozások esetében ez az új költséghely, és mi az elvárt haszon anyagi és immateriális szempontból is az előterjesztés elfogadását, a jogszabály bevezetését követően? Abszolút szakmai típusú kérdéseim voltak, úgyhogy az előterjesztőtől, jelen esetben a kormánytól szeretnék erre érdemi választ kapni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyben visszaadom az ülés vezetését önnek.

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Megtisztel, alelnök úr. További hozzászólás? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha ilyen nincsen, akkor szerintem lefutottuk a szükséges szakmai vitakört. Először az előterjesztőnek adok szót, aztán a kormánynak, amennyiben kíván reagálni tárcaálláspontot ismertetve, azt követően miénk a döntés felelőssége, hogy hogyan foglalunk állást az általános vitára való alkalmasság esetében. Tessék, parancsoljon, Szabó Zsolt alelnök úr mint előterjesztő.

Szabó Zsolt előterjesztői reflexiói

SZABÓ ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. A felvetődött, felmerült kérdésekkel kapcsolatban néhány észrevételt szeretnék tenni. Azon települések, ahol nincs a világörökség részét képező épület vagy bármilyen terület, viszonylag könnyen megoldják ezt a kérdést, ugyanis azon időszakokban, amikor rendezvény vagy egyéb dolog van, ott többletdíjat szednek. Itt a takarítás, a hulladék, a környezet rongálása témájában ez messze fedezi ezeket a részeket. Úgy gondolom, hogy nincs előnytelenység ebben az esetben.

Nem véletlenül mondtam az elején azt, hogy Budapestről és budapesti kerületekről van szó. Szeretném hozzátenni, hogy az éjfél és hajnal közötti időszakban nem sok vendéglátóhely van nyitva, ők viszont gazdasági-anyagi előnyt szereznek abból, hogy kizárólag ők vannak nyitva, és talán a környezetet terhelné, amit közpénzben kell rendbe tenni utána, ők terhelnék a legnagyobb mértékben.

A felmérés érdekes kérdés, ez ma is működik. Magyarországon gyakran előfordul az, hogy egymással versenyző, főleg vendéglátóhelyeken működik ez a dolog, hogy tudatosan értesítem mondjuk az ÁNTSZ-t vagy a NAV-ot vagy egyéb más hatósági szervezetet. Ilyen felmérés útján különböző zűrös dolgokat, törvénytelen vagy esetleg hatóság által kiemelt dolgokat követnek el, és ezt használják ki gazdasági előnyként. Úgy gondolom, hogy a felügyeleti díj bevezetése mindenképpen egyfajta megtakarító tényező és egyfajta olyan pótlás, ami a közpénzt mentesíti, és olyan összegre tesz szert, amit a vállalkozók maguk fizetnek ki. Egy üzlet nyitva tartása kizárólagosan - mondjuk egy utcában egy ilyen van nyitva vagy egy vendéglátóhely -, ezt mindenképpen fedezi.

Az a kérésem a tisztelt bizottsághoz, hogy támogassa az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az alelnök úr előterjesztőként elmondott gondolatait. A tárca részéről kívánnak-e hozzászólni? *(Jelzésre:)* Tessék parancsolni! Az osztályvezető asszonyé a szó.

DR. MOZOLAI MÓNIKA osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy rövid megjegyzés ismét. A tárca mindenképpen támogatja a szabályozással elérni kívánt célt, és további egyeztetéseket kezdeményezünk az előterjesztővel a részletszabályok vonatkozásában. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Némi bizonytalanság van bennem, hogy ez most még ebben a jogalkotási sorban fog megtörténni vagy majd később? De ezt majd mindenki eldönti. A mostani döntésünket erről az előterjesztésről kell hogy kialakítsuk.

Határozathozatal

Aki általános vitára alkalmasnak tartja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Tíz igen. Ki nem tartja általános vitára alkalmasnak? *(Szavazás.)* Három. A többségi álláspontot Spaller képviselő úr képviseli.

A kisebbséginél hasonlóan fogunk eljárni a tárgyalástól függően. Vagy az elnök magára vállalja, vagy megkérjük a többségi álláspontot képviselőtársunkat, hogy fonja bele a nagyon precíz szakmai mondanivalójába azt a kis üde színfoltot, amit a kisebbségi álláspont is képvisel.

Tisztelt Bizottság! Ennek a napirendi pontnak is a végére értünk. Köszönöm szépen osztályvezető asszonynak és kolléganőjének az érdemi részvételt. *(A meghívottak elhagyják a termet.)*

A szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11205. szám) (Németh Szilárd István (Fidesz) képviselő önálló indítványa) (A Gazdasági és informatikai bizottság által benyújtott módosító javaslat megvitatása)

Még egy napirendi pontunk van: A szippantott szennyvízre vonatkozó rezsicsökkentésről, valamint egyes törvényeknek a további rezsicsökkentéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatát fogjuk megtárgyalni T/11205. számon. Az előterjesztőt alelnök úr fogja képviselni. Főosztályvezető urat pedig köszöntjük mint a Fejlesztési Minisztérium képviselőjét.

Mindjárt szeretném megkérdezni, hogy volt-e módja arra, hogy a bizottsági módosító javaslattal megismerkedjen.

DR. HIZÓ FERENC főosztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Igen, volt rá mód.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor érdemben erről is tudunk állást foglalni. Tisztelt Bizottság! Egyrészt a kiegészítő ajánlás kapcsán van két döntési pontunk és van a bizottsági módosító javaslatról való állásfoglalásunk. Először az előterjesztőt fogom megkérdezni, ő mondja el az álláspontját, azt követően a kormány- vagy tárcaálláspontot kérdezem - mindjárt megtudjuk - és a végén a bizottság saját maga meghozza a döntését. Ha mindenki készen áll, akkor szerintem kezdjük!

A 2013. június 4-ei, T/11205/6. számú kiegészítő ajánlási tervet fogjuk először magunk elé venni. Ennek az 1. pontja a Gazdasági bizottság 6. §-t érintő módosítója. Előterjesztő álláspontja?

SZABÓ ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Bocsánat, elnök úr, nem figyeltem.

ELNÖK: Nem a bizottsági módosító, hanem a másik, a kiegészítő ajánlás. Az 1. módosítóban a Gazdasági bizottság a 6. §-t módosítja.

SZABÓ ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Támogatom.

ELNÖK: Az előterjesztő támogatja.

DR. HIZÓ FERENC főosztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium):
Tárcaálláspontra tudok mondani, a tárca támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az előterjesztő támogatja, a tárca támogatja. Aki támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Tíz igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Három. A döntést meghoztuk.

Megyünk tovább. Ugyanezen ajánlási terv 3. pontja, ugyancsak a Gazdasági bizottság módosítója. Ez a 7.§-t érinti. Előterjesztő álláspontja!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Támogatom.

ELNÖK: A tárca?

DR. HIZÓ FERENC főosztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A tárca is támogatja.

ELNÖK: Támogatja. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Tíz igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Három nem. A döntést meghoztuk.

A kiegészítő ajánlási tervben foglalt döntéseket elvégeztük. Most tisztelt bizottság, a mi bizottsági módosítónkról kell állást foglalni. Az előterjesztőt fogom először megkérdezni. Van-e egyetértés abban, hogy a bizottsági módosítóról egyben szavazzunk. Ha van ebben egyetértés, kérek ebben egy megerősítő szavazást a bizottság részéről. *(Szavazás.)* A bizottság ezt egyhangúlag elfogadta.

Egy szavazással fogjuk a bizottsági módosítóról való döntésünket meghozni. A Fogyasztóvédelmi bizottság módosítója következik. Előterjesztő álláspontja?

SZABÓ ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Támogatom.

ELNÖK: Az előterjesztő támogatja. A tárcaálláspontra?

DR. HIZÓ FERENC főosztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A tárca is támogatja.

Aki támogatja a bizottsági módosítónkat, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Tíz igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Három. A bizottság meghozta az ebben szükséges döntést.

Úgy vélem, hogy a napirend keretében szükséges döntéseket meghoztuk. Van-e olyan észrevétele bárkinek, hogy valamiről kellene döntenünk, amiről nem döntöttünk. *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyet nem látok.

Akkor megköszönöm a főosztályvezető úrnak az érdemi közreműködést. A bizottság ezt a napirendi pontot lezárta.

Az „Egyebek” napirendben szeretném jelezni a bizottságnak, hogy a héten - jó hírt mondok - többször fogunk még találkozni. Például találkozunk holnap reggel 9 órakor, remélem, alelnök urak közül valaki lesz. *(Szabó Zsolt: Itt lesz.)*

És találkozunk pénteken reggel is 9 órakor. Mind a két esetben a határozathozatalokat megelőzően, az Országház földszint 1. számú tanácstermében lesz a bizottsági ülés. Elvégezzük a szavazással egybekötött feladatokat és megyünk az ülésterembe.

Ez így lesz kedden és pénteken 9 órakor is.
Köszönöm szépen. Jó munkát kívánok ma mindenkinek a plenáris ülésen!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 44 perc)

Szabó Zsolt
a bizottság alelnöke

Simon Gábor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Barna Beáta